

Núm. de Protocol: 93-073

S E N T E N C I A N U M . 94-16

PARTS:

Apel.lant: O. S.L.

Representant: N.L.R.

Advocat: A.L.M.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: P.E.P.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de juny de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-073.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

La Societat O. es va constituir el ***. Va obtenir una autorització d'obertura per part del Comú d'Andorra el 5 de maig de 1993, essent la seva demanda presentada el 26 d'abril de 1993 (p. 61 del dossier). La societat va pagar les taxes legals el 27 d'abril de 1993 (p. 38 del dossier).

2.- La societat O. va presentar un recurs contra la decisió implícita de rebuig de la seva demanda resultant del silenci observat pel Govern durant més de dos mesos. La societat sostenia que la llei de 28 d'abril de 1993 relativa a les disposicions transitòries, no es podia aplicar a la seva demanda, ja que aquesta s'havia presentat anteriorment a la publicació de la llei.

3. En la seva sentència de data de 7 de març de 1994, el Tribunal de Batlles va declarar "inadmissible la demanda formulada per la Sra. N.L.R., que actua en representació de la Societat O. S.L. en data 12 de juliol de 1993".

El Tribunal va considerar, que la llei de 28 d'abril de 1993 es podia aplicar a la demanda presentada per la societat O. , ja que aquesta es va presentar abans de la publicació de la llei mencionada. D'altra banda, aquesta llei ha previst una mesura de suspensió de caràcter excepcional i derogatori, no hi ha doncs lloc, per part del Govern, de prendre una decisió, ni expressa, ni implícita. La societat O. es troba doncs emplaçada en la mateixa situació que en el moment de la promulgació de la llei; no ha corregut cap termini i no ha tingut lloc un veritable acte administratiu susceptible de ser objecte d'un recurs davant les jurisdiccions administratives.

4.- En el seu recurs d'apel.lació, la societat O. estima, que la seva demanda no pot estar afectada per la llei de 28 d'abril de 1993 relativa a les disposicions transitòries, ja que aquesta demanda va ser presentada abans de la publicació de la llei esmentada.

La societat O. sol.licita doncs la revocació de la sentència i demana que sigui autoritzada l'obertura de l'establiment. Aquest recurs va ser presentat el 15 d'abril de 1994 i va ser confirmat en un escrit de conclusions de data 16 de maig de 1994.

En aquest escrit, la societat O. estima que:

-la sentència del Tribunal de Batlles no ha examinat el fons de l'assumpte;

-la llei de 28 d'abril de 1993, sobre les disposicions transitòries, no es pot aplicar a la demanda presentada per la societat O. , ja que la llei no pot tenir efecte retroactiu.

-El fet d'haver liquidat les taxes és un punt important que s'ha de considerar.

5. En la seva contesta, presentada el 5 de maig de 1994, el Govern declara adherir-se totalment als motius de dret de la sentència de 7 de març de 1994. Segons el Govern cap acte administratiu, ni exprés, ni implícit no ha succeït. El Govern no hauria hagut d'admetre un acte abans la publicació de la llei reglamentant el sector financer. D'altra banda el pagament de la taxa no confereix a la societat O. cap dret, ni cap expectativa de dret.

El Govern va confirmar aquests procediments en el seu escrit de conclusions presentat el 16 de maig de 1994.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La llei de 28 d'abril de 1993, es clarament aplicable a les demandes presentades abans la seva publicació. L'article 3-1 d'aquesta llei disposa, en efecte. "La tramitació de les sol·licituds de constitució i d'establiment de noves entitats financeres instats davant el Govern, resta suspesa fins a l'entrada en vigor de la legislació prevista a l'article 1".

Aquesta conseqüència correspon per altra banda a la voluntat expressada en l'exposició dels motius de la llei: "...es promulga la present Llei, articulada en quatre articles disposant que no es podran constituir ni establir noves entitats financeres fins que es promulgui la Llei d'Ordenació i Regulació del sector Financer al Principat".

La demanda presentada per la Societat O. entra, doncs, en el camp d'aplicació de la llei de 28 d'abril de 1993.

Tercer.- La llei de 28 d'abril de 1993 no té efecte retroactiu. Cal, en efecte, precisar el significat de la retroactivitat d'un text. Aquest principi significa que un text no pot produir efectes remuntant-se a una data anterior a la de la seva publicació.

En aquest cas, la llei no produeix efectes jurídics anteriors a la seva publicació. Es limita a preveure la suspensió del procediment administratiu d'autorització d'obertura de nous establiments financers. Així i tot, la llei no exclou cap dret a aquests establiments, ja que la simple presentació d'una demanda d'autorització no confereix cap dret d'establiment al demandant. L'autorització del Govern té un efecte constitutiu. El pagament de les taxes està lligada a la demanda d'inscripció al registre de comerç i no a l'autorització d'obertura de l'establiment (article 2 del decret de 10 d'octubre de 1981).

Quart.- En qualsevol cas, el Tribunal Superior no és competent per apreciar la conformitat d'una llei amb la Constitució.

Cinquè.- El principi segons el qual el silenci observat per l'administració equival a un rebuig de la demanda, no té un valor constitucional. No és tracta d'un principi general de dret que s'imposa al legislador. També una llei pot derogar aquest principi. Es el cas de la llei de 28 d'abril de 1993. El silenci observat pel Govern no pot doncs ser analitzat com una decisió de rebuig, sinó com un acte suspensiu.

En conseqüència, aquest acte pot ser objecte d'un recurs davant d'aquesta jurisdicció.

Sisè.- L'acte suspensiu resultant del silenci observat pel Govern és conforme a les disposicions de la llei de 28 d'abril de 1993 i el recurs presentat per la societat O. ha de ser doncs rebutjat.

La demanda d'autorització presentada per la societat ha de ser instruïda pel Govern, en el marc dels criteris establerts per la llei de 28 de novembre de 1993.

Sobre aquest punt, el Tribunal Superior no és competent per a substituir al Govern i no pot doncs concedir o refusar la demanda d'autorització presentada per la societat.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Revocar la sentència del Tribunal de Batlles de 7 de març de 1994.

Segon: El recurs presentat per la societat O. és admissible.

Tercer: La demanda és rebutjada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE